

Algemene Raad-Verkorte termijn voor patronaat

Verloop van de procedure

Bij brief van 14 maart 1994 zijn Mr X en Mr Y verder ook te noemen appellants 1 en appellants 2, bij de Algemene Raad in beroep gekomen van drie beslissingen van de Raad van Toezicht van de Orde van Advocaten in het arrondissement Q, verder ook te noemen Raad van Toezicht, als vervat in de brieven van die Raad van appellants van 10 januari en 3 en 25 februari 1994. Bij de beslissing van 10 januari heeft de Raad van Toezicht afwijzend beschikt op het verzoek van appellants 2 de zeven jaarstermijn te verkorten en hem toestemming te geven als patroon op te treden. Bij de beslissing van 3 februari 1994 heeft de Raad van Toezicht afwijzend beschikt op het verzoek van appellants 2 het buitenpatronaat van Mr W over appellants 1 goed te keuren. Bij brief van 25 februari 1994 geeft de Raad van Toezicht te kennen dat de brief, die appellants 2 op 7 februari 1994 schreef in reactie op de afwijzende beslissing van 3 februari 1994, geen aanleiding geeft op het eerder ingenomen standpunt terug te komen. Overeenkomstig artikel 19 derde lid van de Stageverordening 1988 zijn appellants bij brief van 30 maart 1994 opgeroepen om ter zitting van de Algemene Raad hun standpunten nader toe te lichten en is bij brief van gelijke datum de Raad van Toezicht gewezen op zijn bevoegdheid ter vergadering inlichtingen te verschaffen. De Algemene Raad heeft de beroepen van appellants behandeld in zijn vergadering van 11 april 1994. Appellants waren daarbij aanwezig en hebben hun standpunten toegelicht. Het standpunt van de Raad van Toezicht is door de Deken, Mr T, toegelicht.

De Feiten

Appellants 2 is beëdigd op 3 augustus 1988. Bij brief van 29 oktober 1993 vraagt bij de Raad van Toezicht naar de voorwaarden die verbonden zijn aan de verkorting van de zeven jaarstermijn. Op 2 november beantwoordt de Raad van Toezicht dit verzoek. Bij brief van 3 december 1993 doet appellants het verzoek aan de Raad van Toezicht de zeven jaarstermijn te verkorten en hem toestemming te geven als patroon op te treden. Nadat het verzoek om verkorting van de zeven jaarstermijn is afgewezen hebben appellants Mr W, reeds 25 jaar advocaat, bereid gevonden als (buiten) patroon voor appellants 1 op te treden. Ter zitting van 11 april 1994 heeft appellants 2 verklaard dat appellants 1 bij hem in dienst komt, bij voorkeur als advocaat-stagiaire, zo dat niet mogelijk is als juridisch medewerker.

Het standpunt van appellants

M.b.t. de verkorting van de zeven jaars termijn Appellants zijn van mening dat sprake is van bijzondere omstandigheden die rechtvaardigen dat de termijn van zeven jaar genoemd in artikel 4 lid 3 Stageverordening 1988 wordt verkort. Deze bijzondere omstandigheden zijn gelegen in het grote aantal te behandelen zaken (275) en de daardoor ontstane

werkdruk. Voorts heeft de Raad van Toezicht naar het oordeel van appellanten in strijd gehandeld met het gelijkheidsbeginsel en het motiveringsbeginsel nu de Raad van Toezicht in twee eerdere gevallen hoge werkdruk wel als bijzonder geval heeft geaccepteerd.

M.b.t. het buitenpatronaat

Naar de mening van appellanten heeft de Raad Toezicht zijn negatieve beslissing op het verzoek om goedkeuring van het buitenpatronaat onvoldoende gemotiveerd. Appellanten zijn van mening dat met het buitenpatronaat van Mr W een ordelijke uitoefening van de werkzaamheden gewaarborgd zal zijn. Ter zitting van 11 april 1994 heeft appellant 2 te kennen gegeven van mening te zijn dat aan de zoekverplichting net te zware eisen gesteld moeten worden, te meer nu het zeker is dat appellant 1 en hij in de toekomst samen verder zullen gaan.

Standpunt van de Raad van Toezicht

M.b.t. de verkorting van de zeven jaars termijn De Raad van Toezicht stelt zich op het standpunt dat hoge werkdruk geen geldig argument is om de zeven jaars termijn te verkorten, immers hoge werkdruk valt niet aan te merken als een bijzonder geval in de zin van artikel 4 lid 4 van de Stageverordening 1988. In reactie op het verzoek van appellant 2 aan te geven op welke grond en twee met name genoemde gevallen wel ontheffing werd verleend schrijft de Raad bij brief van 25 februari 1994 het volgende: De eerdere ontheffingen zijn beslissingen geweest in individuele, bijzondere gevallen en als zodanig reeds naar hun aard niet genomen op grond van algemeen geldende regelgeving of bestendig beleid. De door u genoemde gevallen zijn niet alleen onderling onvergelykbaar, maar verschillen ook van dat van u. De Raad is u bovendien geen verantwoording verschuldigd over eerdere beslissingen, nog daargelaten dat het de Raad niet vrij staat bijzonderheden over de onderscheiden gevallen te openbaren. Ter zake van het ingestelde beroep is de Raad van oordeel dat dit niet ontvankelijk is, nu geen beroep mogelijk is tegen de beslissing omtrent de verkorting van de zeven jaars termijn.

M.b.t. het buitenpatronaat

Voorop stelt de Raad van Toezicht dat het verzoek om goedkeuring van het buitenpatronaat van Mr W als een zelfstandig verzoek bekeken is. De Raad voert wat betreft de goedkeuring van buitenpatronaten een terughoudend beleid. De Raad is van mening dat uit het gedane verzoek niet gebleken is dat ten minste aan de voorwaarden van artikel 9b lid 3 Advocatenwet en het Reglement van de Buitenstage is voldaan. Ter zake van het ingestelde beroep is de Raad van Oordeel dat appellanten niet ontvankelijk zijn. Krachtens artikel 9b lid 5 Advocatenwet en artikel 18 lid 1 Stageverordening 1988 staat beroep open voor de stagiaire. Appellant 1 is geen stagiaire nu hij nog niet beëdigd is en derhalve nog niet ingeschreven staat als advocaat/procureur.

Het oordeel van de Algemene Raad

De ontvankelijkheid

Uit de leden 2 en 3 van artikel I van de Overgangs- en slotbepalingen van de Algemene wet bestuursrecht valt af te leiden dat ten aanzien van de mogelijkheid om bezwaar te maken of beroep in te stellen het nieuwe procesrecht van toepassing is indien het bezwaar- of beroepschrift is ingediend op of na 1 januari 1994. Artikel 8:1 Awb bepaalt dat een belanghebbende tegen een besluit beroep in kan stellen bij de rechtbank. Ingevolge artikel 8:6 Awb kan dat beroep echter niet worden ingesteld tegen een besluit waartegen beroep op een andere administratieve rechter kon of kan worden ingesteld of waartegen administratief beroep kon of kan worden ingesteld. Voor appellanten staat geen andere administratieve rechter open. Voor hen staat ook geen administratief beroep open nu tegen de beslissing van de Raad van Toezicht waarbij wordt geweigerd de termijn van zeven jaar te verkorten geen beroep open staat bij de Algemene Raad en appellanten wat betreft de weigering het buitenpatronaat goed te keuren niet ontvankelijk zijn in hun beroep bij de Algemene Raad nu tegen een dergelijke weigering slechts beroep openstaat voor de stagiaire en degene die bereid is het patronaat te aanvaarden. Appellant 1 is nog geen stagiaire daar hij nog niet beëdigd is en derhalve niet als advocaat / procureur ingeschreven staat, terwijl appellant 2 wat deze beslissing betreft niet de advocaat is die bereid is het patronaat te aanvaarden. Dan is van belang artikel 7:1 lid 1 Awb waarin wordt bepaald dat degene die tegen een besluit beroep op een administratieve rechter kan instellen, alvorens dat beroep in te stellen tegen dat besluit bezwaar moet maken. Het maken van bezwaar geschiedt door het indienen van een bezwaarschrift bij het bestuursorgaan dat het besluit heeft genomen (artikel 6:4, eerste lid, Awb). Als zodanig kan het door appellant 2 bij brief van 7 februari 1994 gedane verzoek om heroverweging niet worden aangemerkt. Op grond van het bovenstaande verwijst de Algemene Raad appellanten naar de Raad van Toezicht. Ten overvloede

Ten aanzien van de termijnen

Ten aanzien van de termijnen overweegt de Algemene Raad het volgende. De termijn van de Algemene Wet bestuursrecht zijn op grond van het overgangsrecht op dit beroepschrift van toepassing. Deze termijn bedraagt zes weken na de dag van bekendmaking. Slechts het beroep tegen de beslissing van 3 en 25 februari 1994, waarbij werd geweigerd het patronaat van Mr W over appellant 1 goed te keuren, is binnen deze zes weken termijn ingesteld. Nu geen juiste toepassing is gegeven aan artikel 3:45 awb blijft het tijdstip van indiening bij de Algemene Raad ook voor de Raad van Toezicht bepalend voor de vraag of het bezwaarschrift tijdig is ingediend. Terzake het niet tijdig ingestelde beroep van de beslissing van 10 januari 1994 overweegt de Algemene Raad nog dat de oorspronkelijke beroepstermijn krachtens de Stageverordening 1988 een maand bedroeg en dat door appellanten geen feiten en omstandigheden zijn gesteld noch overigens zijn gebleken op grond waarvan redelijkerwijs niet kan worden geoordeeld dat appellanten ten deze in verzuim zijn geweest.

M.b.t. de verkorting van de zeven jaars termijn

Nu appellant de Raad van Toezicht voor 1 januari 1994 heeft gevraagd een beslissing te

nemen ten aanzien van de verkorting van de zeven jaars termijn is op de wijze van totstandkoming van dit besluit oud recht van toepassing (artikel 1 Overgangs- en slotbepalingen). De Algemene Raad overweegt voorts dat bij het standpunt van appellanten dat de Raad van Toezicht zijn beslissing niet gemotiveerd heeft niet deelt. Hiervoor verwijst de Algemene Raad naar de passage uit de brief van de Raad aan appellanten van 25 februari 1994. Met de Raad van Toezicht is de Algemene Raad het eens dat hoge werkdruk niet als een zodanig bijzondere omstandigheid dient te worden aangemerkt op grond waarvan de zeven jaars termijn kan worden verkort.

M.b.t. het buitenpatronaat

De Algemene Raad overweegt ten overvloede dat naar zijn oordeel niet gebleken is dat appellant 1 heeft voldaan aan de zoekverplichting, zoals verwoord in artikel 7 van de Stageverordening 1988 en artikel 1 van het Reglement van de Buitenstage van de Raad van Toezicht der Orde van Advocaten in het arrondissement Almelo. Het door appellant 2 ter zitting van 11 april 1994 gestelde aangaande het met appellant 1 verder willen gaan doet daaraan geen afbreuk. Op grond hiervan heeft de Raad van Toezicht terecht vrijstelling van de verplichting bij een patroon kantoor te houden kunnen weigeren.

Beslissing

De Algemene Raad verklaart appellanten niet ontvankelijk in hun beroep en verwijst appellanten naar de Raad van Toezicht van de Orde van Advocaten in het arrondissement Q